

תורת אביגדור

הגאון ר' אביגדור מילר זצ"ל

שיחות מוסר והדרכה בפרשת השבוע
מיוסדות על שיעוריו, ספריו, וכתבי תלמידיו

פרשת כי תבא

מהדורת כנסת ישראל

לזכות רפואה שלימה
חיה מלכה בת בת-שבע
בתוך שאר חולי ישראל

פרנס השבוע

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

לזכות מרדכי וטובה ארמן

ולעילוי נשמת

אליעזר מנחם בן אברהם שמואל
אלטע דבורה בת אשר

חיים שלמה בן דוב בער
גיטל בת מנחם מנדל

ניתן להשיג את החוברת בחינם:

רמת אברהם..... 052-710-9132
ביתר עילית
גבעה A..... 058-324-5544
גבעה B..... 052-760-2289
ערים אחרות
אלעד..... 054-853-5670
אופקים..... 052-716-9528
אשדוד..... 08-864-6516
בני ברק..... 03-570-3134
ברנפולד..... 054-851-9014
גבעת זאב..... 058-322-0251
טלססטון..... 02-534-2467
מודיעין..... 052-447-4126
קריית ספר..... 08-974-3086
רכסים..... 052-760-6491
תל אביב..... 055-674-8959

עזרת תורה..... ספרים ווינקעל
עלי הכהן 15
צומת בר אילן..... ספרי אור החיים
בר אילן 4
קריית משה..... 052-266-9937
רוממה-המ"ג..... 02-650-2327
רחוב אהליאב 21/32 (בתוך התיבת דואר)
רחביה..... ביכ"נהגרא
רמות..... 02-586-0088
רמת אשכול..... 058-718-5065
רמת שלמה..... 050-412-7721
בית שמש
קריה..... 055-677-8301
רמב"ש א'..... 053-232-1710
רמב"ש ג'1..... 052-767-4151
רמב"ש ג'2..... 054-842-7664

ירושלים

ארזי הבירה..... 053-318-4381
ביה"כ הר צבי..... 052-763-2150
בית וגן..... 054-841-9231
גאולה-זכרון משה..... 054-841-7272
גבעה צרפתית..... 022-625-0612
גבעת שאול..... 058-325-5458
גני גאולה..... 058-321-9933
הר נוף.....
ישיבת מיר..... 054-851-9014
נוה יעקב..... 052-766-5331
סורוצקין..... שער הספר
סורוצקין 31
סנהדריה..... 02-536-2280
סנהדריה המורחבת..... 054-859-3064
עזרת תורה..... 058-328-5464

לבירורים והנצחות : 076-599-4020

או לקבלת החוברת במייל: ey@torasavigdor.org

צריכים את עזרתכם! נא לתרום בעין יפה!

תרומות חודשיות מומלצות: 10 ש"ח, 20 ש"ח, 50 ש"ח, 100 ש"ח

הנצחת מדור שו"ת - 200 ש"ח

הנצחת חצי פרשה - 500 ש"ח

פרנס השבוע (יותר מאלפיים חוברות!) - 1000 ש"ח

להוספת חוברות באזורכם, נא להוסיף בקשה ולציין אזור המבוקש

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס

או בנדרים פון: 03-763-0585

קרן מס' 2985

OR AT [TORASAVIGDOR.ORG/DONATE](https://torasavigdor.org/donate) (SPECIFY "TOWARDS HEBREW EDITION")

חוברת מס' 100

הדפסה - "בית הדפוס" 1155-210-077

תורת אביגדור

פרשת כי תבא

מעטים מול רבים

תפקידם של גויי הארץ

בפרשתנו ישנו פסוק בו כתובים מילים שהן מן הנהדרות ביותר שנכתבו אי פעם כלפי עם ישראל. "וה' האמירך היום" - ה' רומם אותנו, "להיות לו לעם סגלה" - להיות האוצר המיוחד שלו. ועל מי הוא מרומם ומנשא אותנו? על כולם! "ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה" (דברים כו, יח-יט).

עלינו לשים לב לסופו של הפסוק, "אשר עשה" - לכאורה מילים אלו מיותרות הן; וכי לא היתה התורה יכולה לכתוב רק, "ולתתך עליון על כל הגוים"? מדוע יש צורך לסיים, "אשר עשה", הלא בוודאי שה' הוא זה שעשה אותם, וכי מי עוד עשה את הגויים אם לא ה'?

התשובה היא, ש"אשר עשה" אין פירושו רק שהוא ברא אותם. בלשון הכתוב, "עשה" פירושו שעשה את הדבר **לצורך מסוים**. גויי הארץ נבראו עם תפקיד מסוים, והוא, לספק עבור עם ישראל את ההזדמנות לגדול ולהצליח למלא את תכליתו בעולם. תכליתו של פסוק זה אינו רק למנות את שבחי של העם הנבחר, אלא כוונתו לבאר לנו כיצד נוכל להישאר העם הנבחר. כיצד נוכל להשיג את אותו "לתתך עליון על כל הגוים". סודה של גדולה זו היא "הגויים אשר עשה" - לתכלית זו.

אימפריה יהודית

מיליאדי הגויים החיים במרחבי כדור הארץ - האסקימואים, האירים, האמריקאים וכל השאר, נבראו כולם למטרה אחת ויחידה - כדי שיהיו לנו הזדמנויות בלתי מוגבלות לרומם את עצמנו. לתתנו עליון על כל הגויים אשר עשה למטרה זו. שהרי באמת יש קושיא גדולה - מדוע ישנם עמים רבים כל כך בעולם? מהי מטרתם של מיליאדי הגויים שנבראו? הרי אחרי הכל, **אנחנו** עם ה'; אנחנו היינו אמורים להיות האימפריה הגדולה בעולם! היו צריכים להיות מיליאדי יהודים, ולגויים כמעט אין מקום בעולם הזה, מלבד לשמש לנו כשמשים. אנחנו זקוקים לכבאים ולשוטרים ולעובדי תברואה, ולעוד עבודות חשובות; אולם זה לבד אינו מצריך מספר כה גדול של גויים.

מעטים מול רבים

התשובה לכך היא, שרוממותנו וגדולתנו באה **דוקא** מכך שהגויים הם כה רבים. אם כלל ישראל היו הרבים, הרי שבכך היתה נפגמת תכליתם של החיים, משום שאילו אנחנו היינו הרוב - להיות יהודי היה דבר קל מדי, ולא הגענו לעולם הזה כדי לחיות חיים קלים. תכליתנו בעולם היא לעמוד בנסיון, והקב"ה אומר לנו, "כי אתם המעט מכל העמים" (דברים ז, ז) - אתם המעטים, כדי שתוכלו להילחם בהמוני הגויים - וזוהי הצלחתכם.

זהו שמצווה אותנו התורה, "לא תהיה אחרי רבים לךעת... אחרי רבים להטת" (שמות כג, ב) - פשוטו של מקרא הוא, שאין להיגרר אחרי אנשים הנוהגים שלא כשורה, רק משום שהם הרבים. זהו הנסיון הגדול - שלא להיכנע להמוני הגויים, לאידיאלים שלהם, לאופנות, לסגנונות, ולמגמות שלהם. אין לנו שום עסק עמם! יש לנו את החיים שלנו, את הגדולה שלנו! כמובן שאנחנו מקפידים לנהוג בחביבות ובנימוס כלפי כל אדם, גם כלפי הגויים. דברינו כאן אמורים כלפי הרגשה של סימפטיה, של קשר, ושל רגשי קורבה לאידיאלים של האומות.

זהו הנסיון הגדול של העולם הזה. אנו חיים בעולם שבו יש כנסיות בכל פינה; בכל עיר, גם הקטנה ביותר יש מכללה. אתאיזם, חומרנות, ואידאליזם כוזבים, מקיפים אותנו מכל עבר. אנחנו כמו אי קטן של אמת בתוך ים של שקר, ים שגליו העצומים מתנפצים בעוצמה על האי הקטן הזה. השאלה היא, האם בעוד הגלים עולים במהירות על החוף, בעודם שואגים בשצף קצף, נצליח לשמור על עצמנו לבל נירטב מהם, או שמא נכנע ח"ו? האם נושפע מהם או שנצליח לשמור על גאוותנו ודבקותנו באמת של האידאליזם של התורה? זהו הנסיון הניצב בפנינו במשך כל ההיסטוריה שלנו, ובו צריכים אנו לעמוד. כמותם האדירה של מתנגדינו, היא ההזדמנות שלנו להשיג גדולה!

הסגידה לאילים

כך היו פני הדברים מתחילת הווייתנו. בימי קדם, רובם המוחלט של אומות העולם היו עובדי אלילים. האם אתם סבורים שהיה זה קל עבור עם ישראל לעמוד בפני נסיון זה? בימינו הדבר נראה קל, אולם אפילו כיום, שהעבודה זרה נדחתה על ידי רוב האנושות, מי שחי בחלקים מסוימים של דרום-מזרח אסיה, יהיה קשה לשכנעו שאין ממש בעבודה זרה. אפילו באמריקה, רואים אנו ל"ע כל כך הרבה נערים ונערות יהודיים שנלכדו רח"ל ברשתם של דתות מהמזרח הרחוק, שהן עבודה זרה ממש. וזה קורה כאן בארה"ב, במקום בו קיימת התנגדות חזקה לעבודה זרה, על אחת כמה וכמה גדול היה הלחץ בימי קדם, כאשר כולם האמינו באלילים!

הבה ננסה לדמיין איך היו נראים חייו של יהודי בימים ההם; הוא עמד לבדו כנגד עולם אדיר. הנסיון של עבודה זרה היה אחד מהקשים ביותר שעבר עם ישראל! התעמולה שהפיצו אומות העולם היתה מוחצת! לא כל כך קשה להבין זאת. נניח שמלבד היהדות היתה קיימת רק דת אחת בלבד בעולם - דת עבודת אלילים. דמיינו לעצמכם שאתם חיים בתוך תרבות, שבה העולם כולו סוגד לאלילים. צפון, דרום, מזרח, מערב - בכל מקום בעולם, אנשים עובדים עבודה זרה. ולא רק שהם עובדים אותם, אלא הם עושים זאת עם "ברען" והתלהבות.

סובלנות לאילול של השני

יש לזכור, שהם לא זלזלו זה באילוליו של זה; כולם הבינו שאילול אחד מתמחה בתחום זה, ואילו חבריו מתמחה בתחום שני. אל אלילים מסוימים היו מגיעים כדי להתרפאות ממחלות; אחרים התמחו בסיוע לנצחון במלחמה. היו גם אלילים של מסחר, שהיו מסייעים לאדם עם פרנסתו.

מאמיניהם של אלילים אלו היו מספרים הרבה סיפורים; מכל עבר היו גויים שהגיעו נאמנה אודות הסיוע שקיבלו מאליליהם. "אני יכול להוכיח לך את כחו של האליל" היה מצהיר הכומר, "יש באמתחתי עשרות סיפורים אותנטיים של אנשים שבאו ובקשו עזרה מהאליל הזה, והוא סייע להם". כולם דיברו אודות חשוכי הילדים אשר הגיעו למקדשו של אליל הפוריות, הקריבו לו קרבן, וכתוצאה מכך זכו לפרי בטן. אדם אחר תיאר כיצד היתה לו בעיה רצינית בשדותיו, אשר לא הגיבו פירות. כל מה שהיה עליו לעשות זה להשתחוות לאליל פלוני, ובאותה שנה צמחו לו יבול משובח ביותר.

הקתולים הפתיים

אפילו בימינו, ישנו מקום בצרפת, אליו עולים לרגל נוצרים קתוליים בעלי דמיון, והם חוזרים משם מלאים ב"עדות" אינספור. אדם אחד שסבל מדלקת חריפה ברגליו, והרופאים נואשו מלהצילם, וקבעו שיש צורך לכרותם, הגיע לאותו מקום כשהוא הולך עם קביים, וברגע שהגיע לשם והשתחוה לצלם - נעלמה הדלקת, והיום הוא הולך כאחד האדם, מבלי שיש לו אפילו צליעה קלה ביותר.

בעל דמיון נוסף טוען שהוא סבל מטרשת נפוצה, והוא נידון על ידי הרופאים למוות תוך שנים ספורות. הוא החליט לגשת אל כומר בכיר אחד המתגורר בעיר פילדלפיה, שבירך אותו, ואכן, תוך זמן קצר, הוא שכח שהוא היה אי פעם חולה.

סיפורים כגון אלו קיימים לאין מספר, והם כתובים עם שמו וכתובתו של גיבור הסיפור. בכל העולם כולו מסתובבים שקרנים הטוענים שהעבודה זרה סייעה להם להתעשר. ככה זה כאשר הדת דומיננטית; קשה

מאוד לעמוד בפני התעמולה השקרית המופצת על ידי מאמיני העבודה זרה.

ישראל ילעג למו

זה היה העולם בו חי עם ישראל; עולם שבו כולם האמינו בעבודה זרה באופן מוחלט. שקר, כאשר מאמצים אותו אנשים רבים, קשה מאוד וכמעט בלתי אפשרי לעמוד בפניו. אצל הגויים זה לא היה אפילו ספק; לדידם, רק אדם מטורף יתעלם מאמת, מההבנה הפשוטה כיצד העולם פועל. והנה, מגיע עם, המעט מכל העמים, שמצפים ממנו להתעלם מהכל. ולא רק להתעלם אלא ללעוג לעולם כולו.

מה שאנו למדים כעת הוא, שהקב"ה תכנן מראש את הדברים באופן זה. וכך אומרים לנו חז"ל (סנהדרין סד, א) בביאור תכליתו של היצר הרע של עבודה זרה, "כלום יהבתי לך אלא לקבולי ביה אגרא" - עבודה זרה הושמה בעולם הזה למען תכלית אחת ויחידה - כדי שנעמוד בפני הנסיון שהיא מציבה לנו, ונקבל על כך שכר.

עלינו ללמוד היטב את המילים הללו של אנשי כנסת הגדולה - כח הפיתוי של עבודה זרה נוצר ע"י הקב"ה בתור הזדמנות לעם ישראל להשיג שכר. הכח ללחום בדעות הכוזבות הקיימות בעולם, הינו אחד הכוחות האדירים ביותר של עם ישראל. אם היותנו יהודים לא היתה כרוכה בקשיים, לא היינו ראויים כל כך להערכה, וכמו שאמרו חכמינו (אבות ה, כג), "לפום צערא אגרא" - ככל שהדבר קשה יותר, כך מקבלים עליו שכר רב יותר.

ההתנגדות!

חשוב מאוד שנבין, שנסיון העבודה זרה היה רק תחילתה של משימת ההתנגדות לעולם שהוטלה על עם ישראל. בכל דור ודור עומדים עלינו לפטם את שכלינו בטיפשות ובהבלים, ותפקידנו הוא להפנות אליהם את הגב, וללעוג לשקרים של העולם שבחוץ. אין זה משנה כמה אנשים מסבירים לנו שאנחנו טועים - לא נזוז מעמדנו אפילו כמלא נימה. כל דתות השקר, כל עובדי האלילים, כל האידיאליים השקריים - הומניות וסוציאליזם וכל שאר פילוסופיות השקר; כל מדעי השקר והתעבות והחומרניות; כל אלה הם נסיונותיהם של ההמונים לגבור על ה"מעט מכל העמים".

כעת אנו מבינים מדוע יש עבודה זרה בעולם, מדוע ישנן עוד דתות בעולם, מדוע קיימת תיאורית האבולוציה, מדוע ישנה כל כך הרבה טיפשות ורוע המתפשטים בעולם. "אלא לקבולי ביה אגרא" - תכליתם היא אך ורק כדי להיות עבדו הזדמנות לשכר ולגדולה. כאשר יהודי מסוגל להפנות את גבו לכל אלילי השקר, כאשר הוא מצליח לומר שכולם הם אפס ואין; הוא מכנה אותם "אלילים" - מלשון "אל" - שאין בהם כלום. כולם הם אלילים של כלום; ספורט זה כלום, האוניברסיטאות הם כלום, "בידור" זה כלום, העיתונים הם כלום. על ידי עמידה איתנה כנגד האימפריות האדירות המקיפות אותך מכל עבר, האידיאליים הכוזבים והתרבויות המנסות לפתות אותך, אם למרות הכל אתה עומד ומכריז בגאון: "אני לא מעוניין! לא משנה מה אומר העולם, אני מכריז שה' אחד!" - זוהי גדולתו של עם ישראל!

מי מוביל בסקרים?

גדולתנו בנאמנותנו! היותנו המעט מכל העמים הינה הזדמנות להפגין את נאמנותנו לה'. כח האופי שלנו גדל כאשר אנו עומדים בפני פיתויים של ההמונים; על ידי אמירת "לא!" אנחנו מפתחים בקרבנו כח התנגדות נצחי. כאשר אדם מוכרח להילחם כנגד הציבור, הוא משיג חוסן ועוצמה, והוא לומד כיצד להיות לוחם. אדם אינו נעשה "לוחם" על ידי לימוד אומניות הלחימה, אלא על ידי עמידה בפני השידולים שמציבים בפנינו הגויים. כך יהודים נעשים חזקים! כך אנו משיגים גדולה!

פעם נערך סקר בקרב אנשים מדתות שונות, שגילה שיהודים אורתודוקסיים הם עמידים בפני לחצים, יותר משאר אנשים. האמת היא שזוהי הגיון פשוט - יהודים אורתודוקסיים עשויים לעמוד בפני לחצים של דעת הקהל, משום שהם מורגלים לומר "לא" להמונים; אחרת הם לא היו אורתודוקסיים. אנחנו מקום ראשון בסקרים משום שהיהודי מורגל שמזלזלים בו, ואם הוא מסוגל לשמור על עקרונותיו - זה מחזק אותו; זה מה שמעלה אותו להיות "עליון על כל הגויים".

בצל הפעמונים

במשך שנים רבות, חלק גדול מיהדות העולם חי תחת צלו של הצלב; בכל מקום אליו פנית, ראית כנסיות וכמרים; מכל עבר נשמעו תדיר פעמוני הכנסייה. גם בארה"ב, בעבר היית רואה כנסיות ופעמונים בכל פינה. הנוצרים קיבלו חיזוק לאמונתם מהתפשטותה המהירה של דתם. תוך פרק זמן קצר, הנצרות התקבלה בכל אירופה. אני אומר התקבלה, אולם זה לא מדויק - הנצרות נכפתה עליהם. המלכים קיבלו את הנצרות, ואז הם הוציאו צו שמעיתה והלאה, כל נתיני הממלכה הינם בני הדת החדשה - אחרת... מכל המקום, הנצרות התפשטה במהירות.

אין זה משנה כמה טיפשית היתה הדת הזו באמת, אנשים נאחזו באמונתם בעקשנות. פעם הייתי עד למחזה, שבו נציג של כת מסוימת הציע עלון לגוי שהלך ברחוב, אולם הגוי סירב ואמר בגאווה: "אני נוצרי! יש לי דת משל עצמי!" כך הם היו - כולם, והעובדה שהיה מספר כה רב שלהם, נתנה לנצרות תדמית עוצמתית ביותר.

כעת ננסה לדמיין יהודי החי באירופה העתיקה. יהודי המתגורר באיטליה או בספרד או בכל מקום אחר, אשר ניצב בפני ה"גויים אשר עשה", המוני בני האדם שברא הקב"ה. כולם הצביעו בביטחון לעבר דתם וטענו: "ראו באיזו מהירות היא התפשטה; העולם כולו מקבל אותה. האין אתם רואים בכך אות וסימן שהאלקים נמצא בצד שלנו, ושנחנו דת האמת?!"

עומדים בפני הג'האד

כך היו פני הדברים גם בארצות האסלאם. היהודים שחיו בארצות אלו גם כן עמדו בפני המוני אנשים המשולחים באמונתם. כאשר מוחמד המשוגע - כך מכנה אותו הרמב"ם - הופיע על במת ההיסטוריה, הוא היה מטורף כל כך עד שלא היה יכול לתאר לעצמו שיהיה מי שיחלוק עליו. הוא הניף את חרבו ואמר, "מי שמרשע מספיק כדי לחלוק עלי, עליו להיות מושמד". והוא החל במלאכה מיד, מבלי להמתין לדינו של האלקים. הוא הבטיח שהם יושמדו באש ובחרב, והוא סיפק את שניהם גם יחד. עם כמה שהוא היה מגוחך, הקב"ה נתן לו הצלחה גדולה ביותר, הצלחה היוצאת מגדר הרגיל!

לפתע קמה והיתה דת האסלאם - מיליונים רבים של אנשים שעמדו וטענו בלהט שהאמת אתם. והדת הזו התפשטה כאש בשדה קוצים; בתוך זמן קצר, ה"אני מאמין" של מוחמד כבש את צפון אפריקה. חסידי של מוחמד השתלטו על ספרד ועל כל האימפריה הביזנטית. הם שטפו את טורקיה וכל המזרח התיכון; חלקים משמעותיים של אירופה גם כן הפכו להיות אסלאמיים. הם כבשו את יוון, ואפילו חלקים מסוימים של הונגריה של היום היתה שייכת לטורקיה. עד היום קיימים מסגדים בסופיה, עיר הבירה של בולגריה. ואז הם התפשטו למזרח הרחוק, לפקיסטן ולעוד מקומות רבים.

כיצד יתכן שאדם אחד, בלתי שפוי בדעתו, הצליח לעשות כל כך הרבה? כיצד הצליחו שתי דתות השקר לכבוש את העולם בצורה שכזו? התשובה היא שזה נעשה עבודתו, ה"גויים אשר עשה" פירושו שה' עשה הכל בשבילנו. הקב"ה שלח אותם כדי לנסות אותנו, משום שטבע המיעוט הוא להתרשם מגודלו העצום של הרוב, והיהודים עלולים לחשוב, "אם הקב"ה נותן להם נצחונות מוחצים כל כך, והם ממשיכים להתפשט, אולי יש בהם משהו?" היתה זו משימה קשה ביותר עבור המיעוט הקטן לעמוד בעקביות כנגד רוב אדיר שכזה.

שוטים בני-זמננו

גם בימינו, ניצבים אנחנו בפני אותם האתגרים, המנסים לתעתע בנו ולהולیکنנו שולל. היצר הרע הוא שונה, אולם זהו אותו האתגר של עמידה בפני הרוב. בימינו, העולם כולו צועק: "אבולוציה, אבולוציה, אבולוציה" - שומעים את זה בכל מקום אליו פונים. האמת היא שהאבולוציה היא השטות הגדולה ביותר - היא מטורפת עד כדי גיחוך.

אחד מרבותי אמר שבימים עברו אנשים היו חכמים יותר מבימינו, ולכן לא היתה ליצר הרע היכולת למכור להם את תיאוריית האבולוציה המטושפת. אולם היום, העולם הפך לאווילי, ולכן היצר הרע יכול

להטיף להם תיאוריות טיפשיות, שכל אחת מהם אוויליות יותר מקודמתה. אף על פי כן, ההמונים, הגויים אשר עשה, מצליחים לגרום בלבול אצל החלשים שבינינו.

ישנו רק מקור אחד לכוחו של היצר הרע, והוא, מספרם הרב של תומכיו, לעומת מספרם המועט של מתנגדיו, מה שהופך את משימת ההתנגדות לדעותיו לקשה ביותר. מכל עבר ישנה המולה חזקה, כאילו זהו דבר פשוט, עובדה מוסכמת! האבולוציה נחשבת כיום להסבר המדעי הסטנדרטי בכל מקום! אין זה משנה אם זה נכון או לא – זוהי העבודה זרה החדשה של העולם.

“ביולוגיה מולקולרית” דמיונית

מישהו פעם הראה לי ספר העוסק בתחום הנקרא “ביולוגיה מולקולרית”; הוא הפנה את תשומת לבי לךר שהאינדקס של הספר כלל **ששת אלפים ערכים, ובשנים בלבד** מתוכם הוזכרה המילה “אבולוציה”. דבר זה לא מנע ממחבר הספר לכתוב בהקדמתו, “אחת ממטרותיה של ביולוגיה מולקולרית היא ללמד את עיקרון האבולוציה”.

בספר כולו, כמעט ולא מוזכרת תיאוריה זו – רק פעמיים מתוך ששת אלפים, וגם בשתי מקומות אלו, לא מובאת שום הוכחה לאבולוציה, אלא כתוב רק “הדבר התפתח”. כיצד זה יכול היה להתפתח? אין זה משנה, כי זה שקר. זוהי תורתם של אומות העולם – תורת שקר על לשונם. מדובר בדמיון ותו לא. לחשוב שחיידיק התפתח והפך לבן אדם – זהו דבר מטורף עד כדי גיחוך! ומה שמדהים זה שאין להם במה לגבות את דבריהם. כיצד זה קרה? “באופן הדרגתי מאוד”. חיידיק הפך לבן אדם בהדרגתיות...

אלו הם סיפורי בדותות. בצורה הפשוטה ביותר של דבר חי חייבים להיות רשומים לכל הפחות **טריליון** פיסות מידע. האם אתם מבינים את משמעותו של המספר טריליון? זה יותר ממספר האותיות הקיימות בספריה הגדולה ביותר בעולם. לא ספרים; **אותיות!** וכל אחת מפיסות המידע הללו היא חיונית. טריליון פיסות מידע חיוניות קיימות בצורה הפשוטה ביותר של חיים! כיצד אם כן יתכן שחתיתת ברזל או נחושת, או אטום של חמצן, יהפכו ליצור חי?

הם מנסים להתחמק מהשאלה, כי אין להם עליה תשובה. הם אומרים, “באיזה שהוא אופן, איננו יודעים כיצד, הופיעו החיים”. למרות שבמעבדות הם מנסים ככל יכולתם למצוא דרכים להוכיח שזה קורה – אין להם שום הוכחות. ומה הם מנסים לעשות עכשיו? הם מבזבזים מיליוני דולרים על מעבדות חלל שתחקור את כוכבי הלכת הרחוקים. נאס"א [סוכנות החלל של ארה"ב] עסוקים מאוד בלבזבז את הכסף שעבדת עליו קשה. הם מחפשים אולי יש חיים אי שם, במקומות שונים בהם יצורים חיים התפתחו לבד. הם מבזבזים את כספנו כדי להוכיח את האבולוציה; והם לעולם לא ימצאו שום דבר.

מדענים אוויליים

כמובן שתמיד ישנם “ראיות” חדשות שהתגלו, ואלו מוצגות לראווה על גבי העמוד הראשון של העיתון. אלא שבשבוע הבא, כבר לא יזכירו את ה“ראיות” הללו. הן נשכחו. מה קרה? מישהו בא והראה להם שהיתה להם טעות. כל הדבר הזה הוא אווילי ביותר, אולם מכיון שאנשים רבים כל כך מחזיקים בתיאוריה זו, כולם ממשיכים לנהור אחרי העבודה זרה החדשה.

כל אחד יכול ללמוד את דבריהם ולראות שעולם השתגע, פשוט השתגע. אין לנו אלא לפתוח את העיניים. כל בר דעת רואה את האמת שב“בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ”!

העולם שלנו מלא בחכמה! מלא בתכנון! לא תתכן מציאות של תכנון בטעות! כל חלק וחלק של הבריאה, גם החלקים הקטנים ביותר, מעידים על חכמת הבריאה, “מלאה הארץ קניין” – קנין פירוש עדות שאתה הוא זה שברא את הכל! הבריאה כולה מעידה שהיא נבראה בחכמה!

ללעוס אמונה

עצרו ליד דוכן הפירות והירקות והתבוננו – מדוע העגבניות הן אדומות רק כאשר הן מבשילות, ולפני כן הן ירוקות? האם אי פעם חשבתם על כך? זה לבד מהווה את הסתירה הגדולה ביותר לאבולוציה. כיצד אירע הדבר, שטרם ביטולה של העגבניה, יש לה צבע ירוק המסייע לה להסתתר בין העלים? כביכול היא

אומרת, "אל תסתכלו עלי - אני לא מוכנה לאכילה". ואז, כאשר העגבניה מגיעה לכדי בשלות ומוכנה לאכילה, היא מקבלת צבע אדום בוהק ובוטל, ומכריזה: "קטפו אותי עכשיו!"

גם תפוחים! הם מקבלים את צבעם האדום רק כאשר הם בשלים. ולא רק שהם הופכים לאדומים, הם גם נושרים מעצמם מהעץ. מדוע הם נושרים? שישארו תלויים כך לעד! מי אמר להם ליפול בדיוק כאשר הם נעשים מתוקים? מי שינגוס בתפוח אדום ומתוק, יבין לבד שהאבולוציה היא שקר. ככל שאתה ממשיך ללעוס, אתה קונה עוד ועוד אמונה. מדוע ישנם גרעינים בתוך הפרי? מי הניח אותם שם? כל גרעין מכיל מיליון חלקיקי מידע שונים, המורים כיצד להצמיח עץ מגרעין זה. מיליון חלקיקי מידע בתוך גרעין אחד! ובכל פרי וירק יש גרעינים! דוכן הפירות מפריך אם כן את כל שקריהם של אומות העולם!

לא אכפת לי!

בימינו, מי שמסוגל להתעלם מכל המוני בני דת האבולוציה, לשמור על בהירות המחשבה, ולהישאר מאמין - זהו הישג גדול! אתה אומר לעולם: "לא אכפת לי מה אתם אומרים! לא אכפת לי כמה רבים אתם! לא אכפת לי כמה גדולים הם האוניברסיטאות שלם! אני עומד איתן ואומר: בראשית ברא אלקים - ה' ברא את כל העולם יש מאין".

לכן נוצרה האבולוציה, לכן הכניס הקב"ה את התיאוריה האווילית הזו אל תוך ראשו של דארווין, כדי שאנחנו נלעג לה! זהו נסיון, שנלמד ללעוג במקום להתעלף. כאשר יהודי מצליח ללחום כנגד העולם ולומר "לא!" - זוהי גדולה אמיתית. וככל שקשה יותר ללחום כנגד כל הטיפשות של האבולוציה, כל השטויות של המכללות והספריות והמעבדות - כך אנחנו נעשים גדולים יותר.

הבל הבלים

עלינו ללעוג לכל האידיאלים והתיאוריות הללו; הכל הבל הבלים. כך מלמד אותנו שלמה המלך במגילת קהלת, שכל תכליתה היא ללמדנו כי, "הַבֵּל הַבֵּלִים אֲמַר קֹהֶלֶת הַבֵּל הַבֵּלִים הַכֹּל הַבֵּל". מטרתה של מגילת קהלת אחת היא: לההביל ולבטל את ההשקפות והאידיאלים של העולם שבחוץ, המייחס חשיבות לדברים הבלתי חשובים.

כל האידיאלים של העולם הגדול - בידור, ספורט, כסף - התרבות כולה היא הבל הבלים. על כן, בעוד העולם עסוק בלבוז לנו על היותנו מיושנים ולא מעודכנים - כל זה אינו משפיע עלינו, ולו במעט. כל מיליארדי האנשים החיים בעולם הזה, לא יצליחו להזיז אותנו כמלא נימה מדרך התורה והשקפותיה. דבר לא יחליש אותנו! חס ושלום!

ומהי תוצאת עמידתם האיתנה של כלל ישראל כנגד העולם? הקב"ה מבטיח לנו ששכרנו על כך יהיה, "לתתך עליון על כל גויי הארץ" - אם אתם תרוממו אותי מעל כל דבר אחר' אומר לנו השי"ת, 'אני ארומם אתכם לעד'.

יסוד גדול זה למדנו בדברי הגמרא במסכת חגיגה (ג, א), "אֵת ה' הָאֲמַרְתָּ הַיּוֹם וְה' הָאֲמַרְךָ הַיּוֹם (דברים כו, יז-יח), אמר להם הקב"ה לישראל, אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם. אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם דכתיב שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד (דברים ו, ד) ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם שנאמר וּמִי כָעָמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאֶרֶץ (דברי הימים א יז, כא)".

תפילין דמרי עלמא

כך היא הסתכלותו של השי"ת כלפינו, "אתם עמי היחיד בעולם". לא זו בלבד שכך אומר הקב"ה, אלא זהו עקרון יסודי כל כך בדעתו, עד כי פסוק זה כתוב בתפילין שמניח בורא העולם. כך אומרת הגמרא בברכות (ו, א), שהקב"ה מניח תפילין. כמובן שהדברים אינם כפשוטן אלא הם משל, אולם גם כמשל זהו דבר עצום, ובוודאי יש כאן לימוד גדול בשבילנו. חז"ל מתארים במשל את הקב"ה כמי שמניח תפילין על זרועו ועל ראשו! הדבר מבהיל על הרעיון!

הגמרא ממשיכה ושואלת "הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בה" - מה כתוב בתפילין של ה'? בתפילין

שלנו אנחנו יודעים מה כתוב, "שמע ישְׁרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד". כל בן ישראל לומד לומר פסוק זה ברגע שהוא מתחיל לדבר, כאשר אביו מלמדו מילים אלו, והן ממשיכות ללוות אותו במשך כל חייו. בכל יום, בוקר וערב, הוא מצהיר "שמע ישראל", עד זקנה ושיבה. ואז, גם על ערש דווי, מילותיו האחרונות הן "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד".

ה"אני מאמין" של עם ישראל

על כל יהודי להשתדל לזכור זאת. אף אחד לא יחיה לעד, ויום יגיע ויהיה על האדם לחטוף, בכוחותיו האחרונים, את המילים הללו "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". הקדושים שנרצחו בידיהם של הרשעים האורחים ימש'ו אמרו את המילים הללו קודם שנדחסו אל תוך תאי הגזים. "שמע ישראל" היה על שפתיהם של אלו שנשרפו על מוקד האינקוויזיציה, ושל אותם קדושים שנרצחו על ידי הרומאים. הצדיקים הנשגבים ביותר ועובדי הכפים העניים ביותר, כל יהודי ויהודיה באשר הם, מצהירים לעצמם ולכל העומדים לצדם בשעת יציאת הנשמה, שכל מה שמעניין אותנו וחשוב לנו הוא "ה' אחד". כך יוצאת נשמתו של היהודי, משום שזהו אבן היסוד של חייו.

מי שנזדמן לו להיות במחיצתו של אדם ברגעיו האחרונים ל"ע, עליו לנצל את הרגעים הגדולים הללו ולפנות אליו ולומר לו: "ר' איד! אמור אחרי שמע ישראל". למרבה הצער, ישנם אנשים העומדים ומביטים ביקרים המשיב את נשמתו לבוראו, ואינם אומרים מילה, ובכך הם מאבדים לריק הזדמנות שלא תחזור. עליהם לנצל את ההזדמנות הזו ולומר לקרובם: "אמור אחרי: שמע ישראל!" מי שנפטר באופן זה, הרי זה כמי שנהרג על קידוש ה', הוא אינו נפטר לשווא. כל יצור חי עתיד לעבור מן העולם, אולם פטירתו של יהודי אינה פטירה בעלמא, פטירתו מתרחשת מתוך להט של קדושה ותפארת, מתוך הכרזה של "ה' אחד". כל מעיינינו נתונים רק אליו יתברך, כל מחשבותינו עליו בלבד. לכן פסוק זה מונח בתפילין שלנו.

ה"אני מאמין" של הקב"ה

כעת נשוב לשאלת הגמרא, "הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בה?" עונה הגמרא: "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ". כשם שאנחנו מכריזים "ה' אחד!", כך הוא מכריז "ישראל אחד!" וכאשר ריבונו של עולם מכריז שאנחנו גוי אחד בארץ, כוונתו יתברך היא למשמעות המלאה והשלמה של הדברים. יש כאן מושג אינסופי; פירוש הדבר הוא, שישנו עם אחד בלבד בעולם הזה ובעולם הבא! אנחנו העם הנבחר והמרום לעד ולנצח נצחים.

פסוק זה הוא לב לבם של עקרונות התורה, ולכן עלינו לעשות מאמץ עילאי להיות ראויים למעלה זו. "וְלִתְתֹּךְ עֲלֵינוּ עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עִשָּׂה" - ה' ברא את הגויים לתכלית זו, שנהיה עליון עליהם לעולם ועד, ושאיף פעם לא נרד למדרגתם.

חכמה ושטויות בגויים

שמעתי פעם מאדם גדול - וזהו יסוד חשוב ביותר - שאמר כך: "עלינו לדעת שיש גם הרבה שטות בגויים". שכלם מלא בשטויות! ספריהם גדושים בהבלים! הרוב הוא שקר. לעולם לא נכנע למושגים ולאדיאלים שלהם, לשעשועים ול"תרבות הפנאי" שלהם. אין זה מספיק להיות חרדים כלפי חוץ ולהקפיד על קלה כבחמורה, ובו בזמן להרגיש נחיתות במובן מסוים. לא ולא! נישאר תמיד "עליון על כל הגויים אשר עשה", משום שלתכלית זו ברא אותם הבורא יתברך - כדי שנילחם בהם ונסרב להיכנע להשפעתם. זהו תפקידם של שכנינו הנכרים; הם מרוממים ומגדלים אותנו בכך שהם מזכירים לנו את תפקידנו ההיסטורי, להיות במלחמה תמידית כנגד רוח הזמן, כנגד הנסיגות, וכנגד היצר הרע.

גדולה מתוך הקושי

עם ישראל פורח ומשגשג היום משום שאנחנו מנצלים בצורה הנכונה את הכלי הזה ששמו "הגויים אשר עשה" - העמים שמסביבנו הם המביאים לנו את גדולתנו. אמנם זה לא קל; הם מנסים ככל יכולתם לגרום לנו להיכשל, לגרום לנו להתמזג בתוך תרבות הגויים. הם מנסים עוד ועוד, ולמרות הכל אנחנו כאן. בארה"ב ישנם שש מאות תלמודי תורה ובתי יעקב! בכל מקום יש ישיבות! בשכונות מסוימות ניתן לראות אך ורק

יהודים שומרי תורה ומצוות, כן ירבו! משפחות ברוכות ילדים הולכים ומתרבים ב"ה! ארץ ישראל מלאה ביהודים החרדים לדבר ה'! החילונים משתוללים מרוב קנאה כאשר הם רואים כיצד החרדים מתרבים, ובהתאם לכך גם מצביעים! כל הפוליטיקאים מנסים לקנות את קולות החרדים בארץ ישראל. כך גם בארה"ב! היהודים מתרבים ומתפשטים לכל עבר - בורו פארק, פלאטבוש, מונסי, לייקווד, וכן עוד מקומות - ברוך ה'!

לפום צערא אגרא! כל הקשיים הללו נוצרו למען מטרה אחת ויחידה: כדי לתקן את דרכינו ולזכות אותנו, לעזור לנו לקנות את הגדולה הבאה רק מתוך הקושי. ברוך ה'! עליכם לדעת שיום אחד אנחנו נהיה הרוב, ואז נהיה העליונים אף בעניי הגויים. ואנחנו נצטער על כך; אנחנו נתגעגע להזדמנות של לפום צערא אגרא שאבדה לנו. כולם יסכימו אתנו אז, כך שהשכר שנקבל לא יהיה רב כל כך.

ימים אשר אין בהם חפץ

כיצד נרגיש באותם ימים, בימות המשיח, כאשר כולם יכירו בצדקת דרכו של עם ישראל, אשר יהפוך להיות "הרב מבין העמים"? התשובה לכך נמצאת בגמרא במסכת שבת (קנא, ב). הגמרא דורשת את הפסוק (קהלת יב, א) "וזכור את בוראיי בימי בחורותיך עד אשר לא יבואו ימי הרעה", ומפרשת הגמרא ש"שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ - אלו ימי המשיח שאין בהם לא זכות ולא חובה".

כולנו נצטער על אובדן ההזדמנות לקבל שכר על ידי התגברות על פיתוייה של גויי הארץ. "אי אי אי! כעת אנחנו הרוב - כולנו מכירים באמת. אה, הימים הטובים ההם! כמה טוב היה להיות יהודי בימים ההם, להילחם כנגד האנושות כולה ולקבל שכר רב כל כך! כעת כולם מסכימים אתנו! אין לנו שכר על כך". יהיה שכר, אך לא שכר רב.

איזה דבר מועיל הוא להיות יהודי, ללחום כנגד האנושות ולקבל על כך שכר רב כל כך. בימים הטובים ההם, היינו יכולים ללכת ברחוב ולשמוע משהו קורא לעברנו: "יהודי מלוכלך!" או! איזו הצלחה זו היתה! גם אם משהו היה נותן לך מיליון דולר, אין זה מתקרב לערכו של השכר שנקבל על קריאה זו.

פעם, לפני שנים רבות, עמדתי בפינת רחוב. באותם הימים, לא היה מקובל לגדל זקן. בימינו, רבים מהגויים גם כן מגדלים זקן, ובכללם כל מיני "יושבי קרנות", אולם באותם ימים לא היה זה מקובל. עמדתי והמתנתי לאוטובוס, והנה מעברו השני של הכביש משהו החל לצעוק עלי: "משיגינער! משיגינער!" יש כאן הזדמנות - ללעוג להם בפנים. הצחוק הזה מחזק אותנו.

האוצר הנצחי

ההמונים צועקים עלינו מכל עבר. ה"ניו יורק טיימס", האוניברסיטאות, כולם מזלזלים ביהודים. הם הצליחו לגייס לשורותיהם גם יהודים חילוניים כדי לנסות ולהמעית מערכם של היהודים היראים והשלמים. ואנחנו אומרים "ברוך ה'!" כעת אנחנו המיעוט שבתוך המיעוט, מה שאומר שיהיה לנו שכר בתוך שכר. זו הזדמנות אדירה לעמוד חזק יציב. זוהי גדולתו של עם ישראל.

גדולה זו עומדת לעולמי עד, בעולם הזה ובעולם הבא. לא רק שאנחנו עליונים בעולם הזה, אלא אנו נושאים עמנו לעולם הבא את השלמות שקנינו כאן בעולם הזה. וככל שהאדם מכיר יותר את מטרותם של הגויים אשר עשה, ככל שהוא לועג להם יותר, כך יוכל להנות מהשכר של עולם הבא. משום שכאשר אנו חיים את חיינו באופן הנכון בעולם הזה, אנו משיגים שלמות הדעת, המאפשרת לנו להנות יותר מהאוצר של העולם הבא. וזהו הרי התכלית של הכל - "להיות לו לעם סגולה". "אתם האוצר שלי", אומר הקב"ה, וכמו אדם המייקר את הזהב והיהלומים שברשותו, כך מייקר אותנו הקב"ה, והוא ימשיך לשמור עלינו, לעד ולנצח נצחים, בזה ובבא.

שבת שלום ומבורך!

פרושים וביאורים על סדר התפילה

מתוך ספר תפלת אביגדור - פירוש התפילה מאת רבינו זצ"ל

חננו מאתך דעה בינה והשכל - דעה למעלה מדעת, כי דעת (בברכה 12) היא המשותפת לכל בני אדם שאינם שוטים, אבל דעה היא מדרגת ידיעה ברורה וחושית, והכנסת המושג אל פנימיות הלב וההרגשים. גדולה דעה (ברכות לג, א). בינה היא ההשתמש בידיעה להבין מתוכה ידיעה שניה או לברר הידיעה ולהכניסה אל הלב בתורת דעה. השכל הוא הנהגת המעשים על פי השכל, כמו שנאמר (ש"א יח, יד) ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וכמו שנאמר (תהלים קיא, י) שכל טוב לכל עושיהם ונאמר (יהושע א, ח) כ' אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל.

אף על פי שכל השלשה הללו צריכים ליגיעת האדם לקנותם, מכל מקום אינם באים אלא בגזרתו של מקום ברוך הוא, ולכן יש להתפלל שהוא יחננו בהם, ומדגישים וחננו מאתך.

ומפני מה צריכים אנו לפרוטם, ולמה אין די לבקשה כללית? מפני אשר מבואר בספר חובות הלבבות (חשבון הנפש, חשבון יח): ולא הודעתך בצרכי להעיר אותך עליהם, אלא שארגיש בגודל חסרוני אליך ובטחוני בך, עכ"ל.

הבקשה הזאת היא תחלת הבקשות מברכת החול, והיא גם היותר נחוצה מכל הבקשות, כי היא הצורך היותר יסודי מכל רכי האדם. בלעדו הריהו פחות אף מבהמה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פ"ו, ויקרא רבה א, טו) תלמיד חכם שאין בו דעה בהמה טובה הימנו, ובירושלמי (ברכות ה, ב) אם אין דעה תפלה מנין. והוא גם ההצלחה הכי גדולה, כי בהרבות הדעת הריהו נתקדש כבית המקדש, כמאמרם ז"ל (ברכות לג, א) כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בימיו.

והדעת היא השכר לעולם הבא, כמו שאמרו ז"ל (שם יז, א) בעולם הבא... צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, וביאר הרמב"ם (תשובה ח, ב) כלומר דעת שידעו שבגללה זכו לחיי העולם הבא מצויה עמהן והיא העטרה שלהם.

ברוך אתה ה' חונן הדעת - כי דעת משמשת שם כולל לכל מעלות השכל, החל משלילת השגעון עד פסגת מעלת הידיעה האמיתית.

אמרו ז"ל (מגילה יז, ב) בטעם סדר הברכות, מה ראו לומר תשובה אחר בינה, דכתיב (ישעיה ו, י) ולבבו יבין ושב ורפא לו. והורונו בזה כי תועלת ותכלית הבינה היא להביא האדם לידי תשובה, וכמאמרם ז"ל (ברכות יז, א) תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים, ולמדים מזה כמה נואלו האנשים שיש להם חכמה (אפילו בתורה), אם אינם יגעים להתעלות בדרך התשובה להתקרב אל ה'.

ועוד למדנו כי תשובה צריכה לבינה. חכמת התורה וקניית ה"דעה" מעוררים ומזרזים החכמים להטיב דרכיהם ולהתקרב אל ה'. וטעות היא לחשוב כי לתשובה מספיק אם יש לו לב תמים.

שאל איך ויגדך זקניך ויאמרו לך

מתוך תשובות שהשיב הרב זצ"ל לשואלים

שאלה:

מהי הדרך עבור בן ישיבה להתכונן לזמן החדש בישיבה?

תשובה:

ראשית - תפילה. עליך לבקש עזרה מאת ה'. אמור: "ריבונו של עולם, יהי רצון מלפניך שתעזור לי בזמן הזה ללמוד תורה מתוך הצלחה, וגם קצת לשמה". בקש ממנו! ולא רק בתחילת הזמן, כדאי לבקש ממנו במשך הזמן כולו. בכל בוקר, לפני שאתה מתחיל את הסוגיא, פתח את הגמרא ובקש מה': "עזור לי". זה רעיון לא רע בכלל.

שנית, התבונן בכך שהחיים הם קצרים. יש לך רק מאה ועשרים שנה לחיות, ולכן אינך יכול להרשות לעצמך לבזבז את הזמן. קבל על עצמך לדבר בבית המדרש אך ורק בדברי תורה. בית המדרש הוא מקום ללימוד ורק ללימוד.

שלישית, תדאג להסתדר עם החברותא שלך. כתוב בפרקי אבות (א, ו), "קנה לך חֵבֶר וְהָיִי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת". אי אפשר לשמור על חבר אם אינך דן אותו לכף זכות. אנשים רבים נפרדים מחבריהם בגלל מדות רעות. תדון את חברך לכף זכות, ונסה להסתדר אתו. להסתדר עם החברותא זהו דבר חשוב ביותר. גם אם אינך מרגיש שאתה מקבל ממנו תועלת רבה כל כך בלימוד, דע לך שהוא מביא לך תועלת גדולה בתיקון המדות, ולפעמים הוא עוזר לך בשניהם יחד. להסתדר עם אנשים - ובכלל זה עם אשתו - היא שלמות גדולה ביותר. זהו הישג גדול ביותר.

מדור זה נתרם לע"נ:

להנצחות 076-599-4020